

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคที่มีการแข่งขันทางธุรกิจที่รุนแรง การเพิ่มผลิตภาพการผลิต (Productivity) มีความสำคัญมากต่อความอยู่รอดขององค์กร (สมชัย อัครทิวา, 2547 : 1) การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี มีการเปิดเสรีทางการค้า ไม่ว่าจะเป็น AFTA (ASEAN Free Trade Area : เขตการค้าเสรีอาเซียน) NAFTA (North American Free Trade Agreement : ข้อตกลงการค้าเสรีอเมริกาเหนือ) APEC (The Asia – Pacific Economic Cooperation : กลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาค Asia – Pacific) และ WTO (Warsaw Treaty Organization : องค์การสนธิสัญญาว่าด้วยการค้า) ทำให้กำแพงคุ้มครองป้องกันอุตสาหกรรมในประเทศรูปแบบต่างๆ ลดลง เกิดการเผชิญกับคู่แข่งจากทุกประเทศทั่วโลกที่ได้เปรียบกว่าในด้านเทคโนโลยีและเศรษฐกิจ

การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งจำเป็นของทุกประเทศ โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาอย่างประเทศไทย (วรรณ หยวกขาว, 2548 : 1) ทั้งนี้เพื่อยกระดับรายได้ที่แท้จริงของประเทศให้สูงขึ้นทัดเทียมประเทศที่พัฒนาแล้ว ที่ผ่านมการพัฒนาประเทศมีเป้าหมายหลัก เพื่อให้เศรษฐกิจขยายตัวในระดับสูง โดยอาศัยการขยายตัวของปัจจัยการผลิตแรงงาน ทุน เป็นแรงผลักดันที่สำคัญ อย่างไรก็ตามการพัฒนาเศรษฐกิจในระยะยาว ภายใต้ภาวะการแข่งขันที่สูงขึ้นเรื่อยๆ และวิวัฒนาการของโลกภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์นั้น การกำหนดเป้าหมายการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้อยู่ในระดับที่สูงเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ แต่ต้องคำนึงถึงการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและมีเสถียรภาพ ในระยะยาวควบคู่กันไปด้วย อีกส่วนหนึ่งคือ ปัจจัยภายในประเทศ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทย เป็นไปอย่างล่าช้ากว่าสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป (ฉัฐพร ปัจจุสานนท์, 2545 : 2) อันนำไปสู่การถดถอย ด้านความได้เปรียบด้านแรงงาน ราคาถูกกำลังจะหมดลง เนื่องจากประสิทธิภาพทักษะและความรู้ของแรงงานไม่ได้รับการพัฒนาให้สูงขึ้นทำให้สัดส่วนต้นทุนค่าแรงงานต่อหน่วยผลผลิตของสินค้ามีค่าสูงขึ้นก่อให้เกิดแรงต้านทานความสามารถการแข่งขันในตลาดโลก การขาดแคลนเทคโนโลยีที่เป็นของตนเอง ความสามารถในการบริหารที่ขาดการวางแผนระยะยาว ขาดแคลนข้อมูลและไม่ได้เตรียมพร้อมสำหรับการแข่งขันที่จะเกิดขึ้น

ในการหาผลิตภาพการผลิตนั้น ทางฝ่ายภาคการผลิต กระทรวงอุตสาหกรรมได้จำแนกผลิตภาพการผลิตเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, 2547) คือ ผลิตภาพการผลิตเฉพาะปัจจัยการผลิตหนึ่งๆ ได้แก่ การเพิ่มที่ดิน แรงงาน หรือทุน และผลิตภาพการผลิตโดยรวมของปัจจัยต่างๆ ในที่นี้จะหมายถึง ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและวิธีการ ซึ่งบทบาทของผลิตภาพการผลิตทั้งสองกลุ่มดังกล่าว มีผลต่อเป้าหมายอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะยาวที่แตกต่างกัน กล่าวคือ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจากผลิตภาพการผลิตเฉพาะปัจจัยการผลิตหนึ่งๆ เป็นผลิตภาพการผลิตที่มาจากการขยายปัจจัยการผลิตเพียงอย่างเดียว จะประสบปัญหาของผลตอบแทนลดน้อยถอยลงในกระบวนการผลิต ในขณะที่การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจากผลิตภาพการผลิตโดยรวมจะสามารถยั่งยืนได้ เนื่องจากผลิตภาพการผลิตโดยรวมเป็นปัจจัยที่ชดเชยผลกระทบจากการลดน้อยถอยลงของผลผลิตที่เกิดจากการเพิ่มปัจจัยการผลิตในระยะยาว ดังนั้นการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและมีเสถียรภาพในระยะยาว จำเป็นต้องส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตโดยรวมควบคู่กับการขยายปัจจัยการผลิตในระยะยาว

ดังนั้นการเพิ่มผลิตภาพการผลิตนั้น ไม่จำเป็นที่จะต้องเพิ่มปริมาณการผลิตจากการเพิ่มปัจจัยการผลิตแต่เพียงอย่างเดียว (สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ, 2548) แต่การเพิ่มผลิตภาพการผลิตสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การลดต้นทุนการผลิต การลดการสูญเสีย และการใช้ประโยชน์จากปัจจัยการผลิตให้มากขึ้น ดังนั้นหากองค์กรมุ่งเน้นแต่การเพิ่มผลิตภาพการผลิตที่เป็นตัวผลิตภัณฑ์เพียงอย่างเดียว อาจจะส่งผลเสียให้กับองค์กรเมื่อพบว่าองค์กรละเลยต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับจากการผลิต จะเห็นได้ว่าการเพิ่มผลิตภาพการผลิตจึงเป็นการจัดการกระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพ ตั้งแต่การได้มาซึ่งทรัพยากรการผลิต การใช้ทรัพยากรการผลิต การควบคุมกระบวนการผลิต การตรวจสอบคุณภาพของสินค้า ตลอดจนการส่งมอบผลิตภัณฑ์ให้กับลูกค้า นอกจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตจะต้องจัดการกับกระบวนการผลิตแล้ว ผู้บริหารยังต้องดูแลในส่วนประกอบอื่นด้วย เช่น การสร้างขวัญกำลังใจ การดูแลความปลอดภัย การสร้างจรรยาบรรณ ความผูกพัน ความเชื่อมั่นศรัทธาให้เกิดขึ้นในองค์กรเป็นต้น อย่างไรก็ตาม การที่จะไปให้ถึงหนทางที่ดีได้นั้นผู้ผลิตจะต้องเลือกใช้เทคนิคและวิธีที่เหมาะสม ซึ่งมีอยู่หลายเทคนิคและหลายแนวคิดด้วยกันในปัจจุบัน แม้แต่ละเทคนิคอาจมีชื่อเรียก รวมทั้งลักษณะที่แตกต่างกันอยู่บ้างแต่ท้ายที่สุดแล้วก็ยังมุ่งไปที่เป้าหมายเดียวกันคือการเพิ่มผลผลิตโดยรวมที่มีความยั่งยืนนั่นเอง

วิธีการหรือเทคนิคการบริหารหนึ่งซึ่งมีผู้นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในหลายอุตสาหกรรมเพื่อช่วยเพิ่มผลิตภาพการผลิต (สมชัย อัครทิวา, 2547 : 2) คือ กิจกรรมการบำรุงรักษาวิผลที่ทุกคนมีส่วนร่วม (Total Productive Maintenance : TPM) ซึ่งเป็นการบริหารหนึ่งที่อยู่ภายใต้เป้าหมายเดียวกันกับการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (Total Quality Management : TQM) แต่หลักการและวิธีการของกิจกรรม TPM จะเน้นไปที่กระบวนการผลิตหรือเครื่องจักรให้สามารถผลิตได้ง่ายและ

รักษาคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้สม่ำเสมอ หากองค์กรที่นำระบบกิจกรรม TPM ไปใช้แล้วสามารถที่จะสื่อสารให้พนักงานเข้าใจและสามารถได้รับความร่วมมืออันดีจากพนักงานทุกคนได้แล้ว องค์กรนั้นย่อมได้รับความสำเร็จในการปรับปรุงและพัฒนาไปสู่การเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนได้อย่างแน่นอน

บริษัท กังวาลโพลีเอสเตอร์ จำกัด ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมผลิตเส้นใยสังเคราะห์ โพลีเอสเตอร์เพื่อป้อนเป็นวัตถุดิบให้กับอุตสาหกรรมสิ่งทอทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นบริษัทร่วมทุนประกอบด้วยกลุ่มบริษัทสิ่งทอ ธนาคาร และบริษัทการค้าจากประเทศญี่ปุ่น ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) เริ่มก่อสร้างเมื่อปี พ.ศ. 2538 ตั้งอยู่เลขที่ 88 หมู่ 2 ตำบลหนองชุมพล อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี มีพนักงานประมาณ 750 คน สามารถผลิตผลิตภัณฑ์ให้กับลูกค้าได้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา บริษัทฯให้ความสำคัญกับกระบวนการเพิ่มผลผลิตการผลิตและได้นำกิจกรรม TPM มาใช้บริหารเพื่อเพิ่มผลผลิตการผลิต โดยเริ่มดำเนินกิจกรรม TPM ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2547 และกำหนดเป้าหมายในการดำเนินกิจกรรม คือลดค่าใช้จ่ายในการผลิตลง 5 เปอร์เซ็นต์จากค่าใช้จ่ายในการผลิตของปี พ.ศ. 2547 และใช้ค่าใช้จ่ายในการผลิตในปี พ.ศ. 2547 เป็นค่าอ้างอิงในระหว่างการดำเนินกิจกรรม TPM ของปีต่อๆ ไป ซึ่งในปี พ.ศ. 2548 บริษัทฯ ลดค่าใช้จ่ายลงได้เพียง 1.32 เปอร์เซ็นต์ และครึ่งปีแรกของปี พ.ศ. 2549 บริษัทฯลดค่าใช้จ่ายลงได้ 3.37 เปอร์เซ็นต์ จากข้อมูลดังกล่าวนี้จะเห็นได้ว่าผลลัพธ์ของการดำเนินกรรม TPM ที่ผ่านมามีบริษัทฯ ได้ผลลัพธ์ต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแต่ละปี ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยซึ่งเป็นพนักงานบริษัท กังวาลโพลีเอสเตอร์ จำกัด จึงสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม TPM และมีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของพนักงานที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติกิจกรรม เพื่อเป็นข้อมูลนำไปเป็นแนวทางแก้ไขปัญหา อุปสรรคและเสนอแนะปรับปรุงพัฒนาการดำเนินการกิจกรรม TPM ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย นำมาซึ่งคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ตลอดจนเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เพิ่มผลผลิตการผลิต ผลตอบแทนต่างๆ จากการผลิตงานที่มีคุณภาพ จะนำมาซึ่งความพึงพอใจของลูกค้า และจะกลับมาตอบแทนพนักงานในรูปแบบของเงินเดือน โบนัส สวัสดิการต่างๆ นั้นเอง

วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของพนักงานในการดำเนินกิจกรรมการบำรุงรักษาที่ผลที่ทุกคนมีส่วนร่วม
2. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยสนับสนุนในการมีส่วนร่วมของพนักงานในการดำเนินกิจกรรม การบำรุงรักษาที่ผลที่ทุกคนมีส่วนร่วม

3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของพนักงานในการดำเนินกิจกรรมการบำรุงรักษาที่ผลที่ทุกคนมีส่วนร่วม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

4. เพื่อศึกษาปัจจัยสนับสนุนที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของพนักงานในการดำเนินกิจกรรมการบำรุงรักษาที่ผลที่ทุกคนมีส่วนร่วม

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 พนักงานบริษัท กังวาล โพลีเอสเตอร์ จำกัด ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการบำรุงรักษาที่ผลที่ทุกคนมีส่วนร่วมต่างกัน โดยมีสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1.1 พนักงานบริษัท กังวาล โพลีเอสเตอร์ จำกัด ที่มีเพศต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการบำรุงรักษาที่ผลที่ทุกคนมีส่วนร่วมต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.2 พนักงานบริษัท กังวาล โพลีเอสเตอร์ จำกัด ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการบำรุงรักษาที่ผลที่ทุกคนมีส่วนร่วม ต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.3 พนักงานบริษัท กังวาล โพลีเอสเตอร์ จำกัด ที่มีระยะเวลาการทำงานต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการบำรุงรักษาที่ผลที่ทุกคนมีส่วนร่วม ต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.4 พนักงานบริษัท กังวาล โพลีเอสเตอร์ จำกัด ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม การบำรุงรักษาที่ผลที่ทุกคนมีส่วนร่วมต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.5 พนักงานบริษัท กังวาล โพลีเอสเตอร์ จำกัด ที่มีแผนกที่สังกัดต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม การบำรุงรักษาที่ผลที่ทุกคนมีส่วนร่วมต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยสนับสนุน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม การบำรุงรักษาที่ผลที่ทุกคนมีส่วนร่วม โดยมีสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 2.1 ปัจจัยสนับสนุน ด้านความผูกพันต่อองค์กร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการบำรุงรักษาที่ผลที่ทุกคนมีส่วนร่วม

สมมติฐานข้อที่ 2.2 ปัจจัยสนับสนุน ด้านแรงจูงใจในการดำเนินกิจกรรม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการบำรุงรักษาที่ผลที่ทุกคนมีส่วนร่วม

สมมติฐานข้อที่ 2.3 ปัจจัยสนับสนุน ด้านความรู้ความเข้าใจในการดำเนินกิจกรรม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการบำรุงรักษาที่ผลที่ทุกคนมีส่วนร่วม

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาร่วมกันของพนักงานบริษัท กังวาลโพลีเอสเตอร์ จำกัด ในการดำเนินกิจกรรมการบำรุงรักษาที่ทุกคนมีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานปฏิบัติการ บริษัท กังวาลโพลีเอสเตอร์ จำกัด จังหวัด เพชรบุรี จำนวน 251 คน
2. เนื้อหาสาระการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมของพนักงานจากปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ปัจจัยพื้นฐานสถานภาพส่วนบุคคล คือ เพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน ตำแหน่ง และแผนกที่สังกัด กับปัจจัยสนับสนุนด้านความผูกพันต่อองค์กร แรงจูงใจในการดำเนินกิจกรรม และความรู้ เข้าใจการดำเนินกิจกรรมการบำรุงรักษาที่ทุกคนมีส่วนร่วมว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางและอยู่ในระดับใด
3. ระยะเวลาที่ศึกษาวิจัย ได้ทำการวิจัยโดยวิธีสำรวจจากการแจกแบบสอบถามให้พนักงานปฏิบัติการ บริษัท กังวาลโพลีเอสเตอร์ จำกัด ในช่วงระยะเวลา วันที่ 1 ธันวาคม 2549 ถึง วันที่ 15 มกราคม 2550

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้การวิจัยในครั้งนี้มีความชัดเจนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดความหมายของศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1. ระดับการศึกษา หมายถึง การศึกษาขั้นสูงสุดของพนักงาน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช. ระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. และระดับปริญญาตรีขึ้นไป
2. ระยะเวลาการทำงาน หมายถึง ระยะเวลาที่พนักงานเริ่มปฏิบัติงานในบริษัท จนถึงปัจจุบัน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ อายุงานไม่เกิน 3 ปี อายุงานช่วง 3 – 6 ปี และอายุงานเกินกว่า 6 ปีขึ้นไป
3. ตำแหน่ง หมายถึง ภารกิจหน้าที่และการมอบงานให้บุคคลนั้น ปฏิบัติตามโครงสร้างนโยบายที่ทางบริษัทให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดซึ่งสามารถแบ่งระดับเป็นดังนี้ พนักงานปฏิบัติการระดับ 2 (Operator 1) พนักงานปฏิบัติการระดับ 3 (Operator 2) พนักงานปฏิบัติการระดับ 4 (Leader หรือ Foreman) พนักงานปฏิบัติการระดับ 5 (Engineer 1 หรือ Supervisor) และพนักงานปฏิบัติการระดับ 6 (Engineer 2 หรือ Division Head)

4. แผนกที่สังกัด หมายถึง ส่วนงานในสังกัดที่พนักงานคนหนึ่งๆ ได้ปฏิบัติงานอยู่ เช่น แผนกผลิต แผนกประกันคุณภาพ แผนกซ่อมบำรุง แผนกบุคคล จัดซื้อและคลังสินค้า

5. ปัจจัยสนับสนุน หมายถึง ความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อบริษัทฯ และเป็นสาเหตุที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการนำกิจกรรม TPM ที่นำมาใช้ในองค์กร ซึ่งปัจจัยที่นำมาพิจารณาการมีส่วนร่วมของพนักงานมี 3 ด้าน ได้แก่ ความผูกพันต่อองค์กร แรงจูงใจในการดำเนินกิจกรรม TPM และความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินกิจกรรม TPM

6. การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม TPM หมายถึง การเข้าร่วมทำกิจกรรม TPM ของพนักงานบริษัท กังวาลโพลีเอสเตอร์ จำกัด ได้แก่ มีส่วนร่วมเสนอความคิด มีส่วนร่วมวางแผน มีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามกิจกรรม และมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล

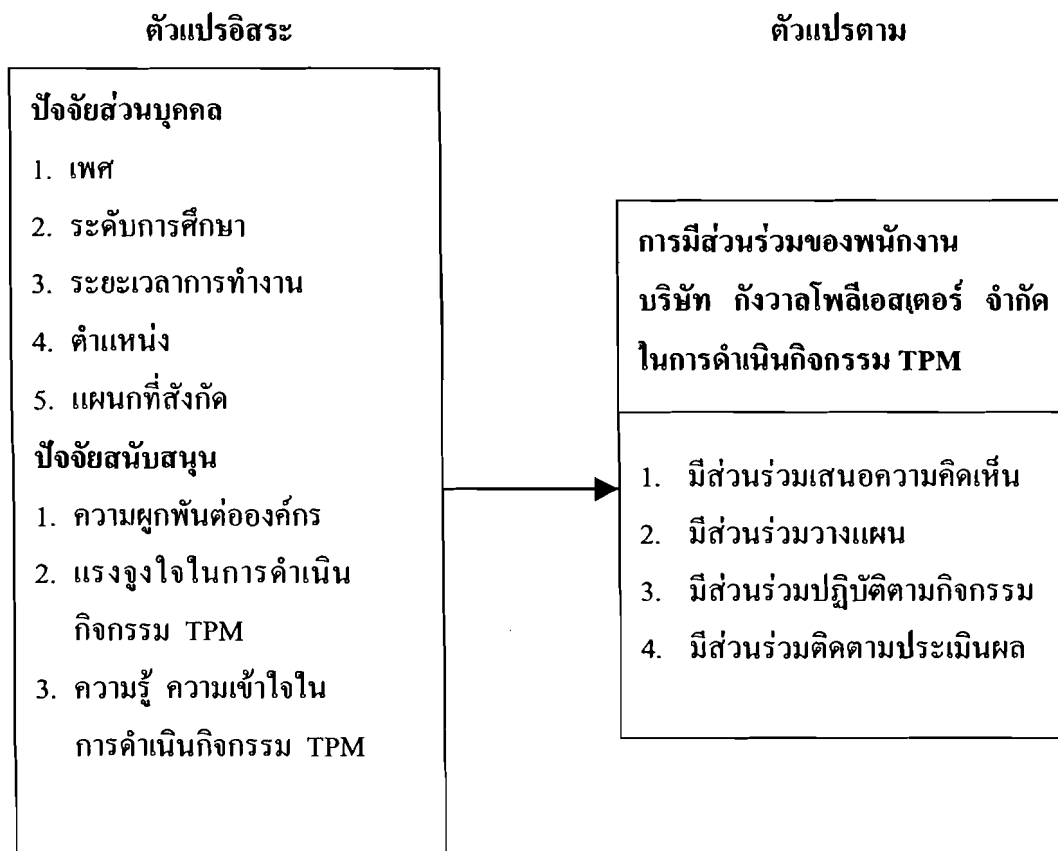
7. กิจกรรม TPM (Total Productive Maintenance) หมายถึง กิจกรรมการบำรุงรักษาทรัพย์สินที่ทุกคนมีส่วนร่วม เป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมายที่จะทำให้ประสิทธิภาพของเครื่องจักรมีค่าสูงที่สุด การดำเนินกิจกรรมต้องเลือกกิจกรรมในการปรับปรุงเพื่อทำให้สามารถบรรลุเป้าหมาย โดยในการดำเนินกิจกรรมจะมี 8 กิจกรรมหลัก เพื่อให้ได้ผลลัพธ์นั้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดการมีส่วนร่วมจากผลงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินกิจกรรมการบำรุงรักษาทรัพย์สินที่ทุกคนมีส่วนร่วมมากำหนดเป็นกรอบความคิดการมีส่วนร่วมของบริษัท กังวาลโพลีเอสเตอร์ จำกัด ได้ตามภาพที่ 1 ดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน ตำแหน่งและแผนกที่สังกัด ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ความผูกพันต่อองค์กร แรงจูงใจในการดำเนินกิจกรรม และความรู้ความเข้าใจในการดำเนินกิจกรรม การบำรุงรักษาทรัพย์สินที่ทุกคนมีส่วนร่วม

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม การบำรุงรักษาทรัพย์สินที่ทุกคนมีส่วนร่วม คือ การมีส่วนร่วมเสนอความคิด วางแผน การปฏิบัติตามกิจกรรมและการติดตามประเมินผล

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ของการวิจัย

เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยให้ฝ่ายบริหารใช้ในการแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาการมีส่วนร่วมของพนักงานในการดำเนินกิจกรรม TPM หรือกิจกรรมการบำรุงรักษาแบบทีผลที่ทุกคนมีส่วนร่วมให้กับบริษัทฯ ในการดำเนินกิจกรรม TPM ให้ประสบความสำเร็จหรือเป็นแนวทางการบริหารแก่องค์กรที่จะริเริ่มนำกิจกรรม TPM มาเพื่อเพิ่มผลผลิตการผลิต